

AKTUALNO

RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom četvrtkom
od 18 do 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost
župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih
misa i prije misa preko tjedna.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se
javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa
svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 i 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XIV Broj 32 (675), 7. srpnja 2024.

KRALJICA

14. nedjelja kroz godinu

*Oči su naše uprte u Gospodina dok nam se ne
smiluje*

*Oči svoje uzdižem k tebi
koji u nebesima prebivaš.*

*Evo, kao što su uprte oči slugu u ruke gospodara
i oči sluškinje u ruke gospodarice,
tako su oči naše uprte u Gospodina, Boga našega,
dok nam se ne smiluje.*

*Smiluj nam se, Gospodine, smiluj se nama
jer se do grla nasitismo prezira.*

*Presita nam je duša
podsmijeha obijesnih, poruga oholih.*

Ps.123.1-4

I. čitanje (Ez 2, 2 – 5), II. čitanje (2 Kor 12, 7 – 10)

Evangelje po Marku (Mk 6, 1 – 6)

Nije li ovo sin tesarev i Marijin...?

Nekako, kao da se čovjek nikako ne mijenja. I danas je potpuno istinito ovo evanđelje. Ne prepoznaje se bližnjega svojega, ne prepoznaje se Isusa i Isuse. I to se događa svima nama. Čini mi se osobito nama Hrvatima. Mi nikako ne uspijevamo prepoznati sami sebe i svoje vrijednosti. Trajno lutamo. Trajno tražimo Mesiju i Mesije, a on je tu među nama. Kad će već doći čas da ćemo se vratiti samima sebi i početi sebe vrednovati? Ne treba se ni napuhivati, ali ni zabacivati. Barem počnimo shvaćati da smo kao i drugi, u dobru i u zlu, u mudrosti i ludosti.

Vrlo često kod nas vidimo samo mane i nedostatke, a kod drugih samo vrline. Ova ista shema je prisutna kad je u pitanju naša kuća prema drugima, pa naša država... Drugi su uvijek vrijedni, naši nevrijedni. Narodna poslovice je to izrekla: «U tuđe krave uvijek veće vime». Pa i kad uočavamo vrijednosti, čini nam se kao da su tuđe, da nisu mogle izrasti kod nas, niti od nas. Ovome se ne treba čuditi jer vidimo da se to dogodilo samom Isusu i njegovim suvremenicima. To se Isusu trajno događa. Ali radi toga on nije pobjegao od svojih niti ih je prokleo.

Dapače, za njih se predao, njih je ljubio, njih je pozivao i poučavao. On ih trajno traži. On nas trajno traži. Njegovi, to smo svi mi. Vrlo često imamo teškoću povjerovati da Bog govori preko jednostavnih ljudi. Tako smo slijepi pred jednostavnošću bilo svojih bližnjih bilo daljnjih. Ipak, izgleda da se Bog objavljuje i čini božanska djela baš preko jednostavnih ljudi. Što je to u jednostavnosti što se Bogu 'sviđa' i što je smetnja kod onih koji su 'uzvišeni' da preko jednih Bog progovara, a preko drugih njegovo lice biva skriveno. Da, mi smo lice Božje. Neki ga svojom jednostavnošću očituju, drugi ga svojom bahatošću (veličinom) skrivaju. Božja veličina i moć razlikuju se od našeg pojma moći i veličine. Božja moć je jednostavnost, ljubav i dobrota.

Njegova je moć u predavanju za druge, u ljubavi drugih. Bog jest Ljubav. Bog je jak u pobjedi zla i u stvaranju ljubavi i dobra. To je njegova jakost i moć. Bog je moć u nemoći, kako bi rekao sv. Pavao. Tko prepoznaje Isusa kao Krista, kao Mesiju? Samo onaj koji gleda dublje od privida i

koji vidi moć u ljubavi i jednostavnosti. Takvi su ga odmah prepoznali, takvi su ga odmah slijedili. Isto tako bi mogli reći da se ne događaju 'čudesu' tamo gdje se ne vidi dalje od osjetilnog svijeta. Čudesu su nešto božansko, nešto što proizlazi iz ljubavi i prihvaćanja ljubavi.

Tko ne prihvaća ljubav njemu se ne može dogoditi čudo. Čudo je uvijek potvrda prepoznate ljubavi. Zar je moguće zamisliti u čudu Isusa Krista ako se ne prihvaća ljubav? Tko ne primjećuje ljubav neće primijetiti ni čudo. Njemu se neće dogoditi čudo. Kako je teško prihvatiti i vrednovati vrijednosti svojega bližnjega? To i jest misterij. Trebamo bližnjega i suprotstavljamo se njemu. Kain treba Abela i ubija ga, Adam treba Evu i s njom se sukobljava... I tako do dana današnjega. "Nema proroka u svojem zavičaju" – zašto? A ipak je tako. Ovoga trebamo postati svjesni. Hoću reći treba ovu rečenicu shvatiti u svoj njezinoj širini i konkretnosti. Prvenstveno ju treba shvatiti kao Isusovu rečenicu. A to znači da se u ime vjere u Isusa i njegov put treba osloboditi tog stava.

Također vrijedi istaknuti još jednu pouku iz današnjeg, skoro Isusovog historijskog događaja. Ne treba nečiju veličinu, pa i malenkost, vezati uz genetsku vezu. Od mnogih 'tesara' i 'običnih žena' rođeni su mnogi proroci i velikani čovječanstva. Opasnost da sve vežemo uz rodoslovlje vrlo je opasno na religioznom i društvenom planu. Veliki duhovi, velikani, oni su 'dar neba', Božji dar, bez obzira na rodoslovlje (genetiku). Također, postanimo svjesni da ne bi bilo dobro da nam 'proroci i učitelji' odu u okolni svijet učiti i obogaćivati drugi svijet jer im mi nismo vjerovali niti ih podržali. Na nekim poljima već se tako događa. Povijest našeg povijesnog iskustva potvrđuje nam takvu nezgodnu sljepoću.

Mnogi naši ljudi postali su veliki tek kad su otišli iz Domovine. Svi smo mi vrlo sumnjičavi u svojoj vjeri i povjerenju u Dobro i Ljubav. S nama su mnogi 'Isusi' i 'Marije' – prepoznavajmo ih, bit ćemo sretni i bit će nam osvijetljen put u budućnost.

Fr. Marijan Jurčević